

Sygn. akt III KK 128/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Marian Buliński (sprawozdawca)

SSN Piotr Hofmański

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Bogumiły Drozdowskiej
w sprawie W. S.

skazanego z art.59 ust. 1 ustawy z 20.03.2009 r. o bezpieczeństwie imprez
masowych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 10 września 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 17 października 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B., uwzględniając wniosek Prokuratora Rejonowego w B. złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., wyrokiem z dnia 17 października 2012 r. skazał W. S. za popełnienie przestępstwa określonego w art. 59 ust. 1 i art. 60 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym na cel społeczny, oraz orzekł środek karny zakaz wstępu na imprezy masowe na okres 6 miesięcy.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się dnia 25 października 2012 r. Kasację od tego wyroku złożył w dniu 12 kwietnia 2013 r. Prokurator Generalny na niekorzyść skazanego zarzucając temuż orzeczeniu:

„- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu zawierającego propozycje niezgodnych z prawem rozstrzygnięć wniosku o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, w części dotyczącej orzeczenia środka karnego, podczas gdy powinnością sądu było rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych albo doprowadzenie do stawiennictwa na posiedzenie prokuratora i oskarżonego oraz spowodowanie uzgodnienia przez nich wniosku we wszystkich elementach zgodnie z prawem,

- rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 66 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 z dnia 21 kwietnia 2009 r.), poprzez to, że środek karny zakazu wstępu na imprezę masową został orzeczony na okres 6 (sześciu) miesięcy, podczas gdy zakaz wymieniony w art. 39 pkt 2c orzeka się w latach, od 2 do 6”. W oparciu o to, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie przed Sądem Najwyższym prokurator Prokuratury Generalnej poparła złożoną kasację.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego wniesiona została z zachowaniem terminu określonego w art. 524 § 3 k.p.k.

Bezsporne jest zarówno to, że Sąd Rejonowy wydał wyrok zgodny z wnioskiem prokuratora złożonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k., oraz to, że uwzględnił propozycję niezgodnych z prawem rozstrzygnięć dotyczących orzeczenia środka karnego zakazu wstępu na imprezy masowe na okres 6 miesięcy (w oparciu o art. 41 § 1 i § 9 k.k.). Zgodnie z art. 43 § 1 k.k. środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezy masowe orzeka się w latach od lat 2 do 6. Wymieniony przez sąd orzekający § 9 art. 41 b k.k. określa czas trwania dodatkowych obowiązków określonych w § 3,5,7 art. 41 b k.k. orzekanych obok zakazu wstępu na imprezę masową.

W zaistniałej sytuacji, tj. przedłożenia przez prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wniosku niezgodnego z prawem sąd powinien rozpoznać sprawę na zasadach ogólnych, lub doprowadzić do stawiennictwa na posiedzeniu stron i spowodować by uzgodniony przez nich wniosek był zgodny z prawem.

Wobec powyższego należało uwzględnić kasację Prokuratora Generalnego, uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L. Zamiejscowy Wydział Karny w B., gdyż w chwili obecnej Sąd Rejonowy w B. nie istnieje.

I tak też Sąd Najwyższy orzekł.